Lietas arhīva Nr. K77-0187-24/70
ECLI:LV:RPT:2024:0124.11089026222.21.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā /2024.gada 24.janvārī/

Rīgas pilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese V.Rūsiņa,

piedaloties prokuroram /K.Krūmiņam/,

aizstāvim /J.Daukulim/,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/Persona C/, personas kods /Personas kods A/,** apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /Persona C/ izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu) turpmāk norādītajos apstākļos:

/2022.gada 13.martā/ ap plkst.17.00 /Persona C/ /Adrese A/, uz ielas pie nama /Adrese B/, paprasīja /Persona D/ mobilo telefonu, lai kādam piezvanītu. /Persona D/ atteica, bet /Persona C/, svešas kustamas mantas iegūšanas nolūkā, mantkārīgu tieksmju vadīts, pēkšņi, tīši pielietoja fizisku spēku un izdarīja sitienu ar dūri pa /Persona D/ galvu. Pielietotās vardarbības rezultātā, /Persona D/ iedeva /Persona C/ savu mobilo telefonu "Xiaomi Redmi Note 9" 168,96 *euro* vērtībā ar mobilā telefona vāciņu 5 *euro* vērtībā. Kad /Persona C/ bija ieguvis /Persona D/ piederošo mobilo telefonu /Persona D/ lūdza, lai /Persona C/ to atdod, bet /Persona C/, nolaupītās mantas paturēšanas nolūkā, izdarīja vienu sitienu ar dūri /Persona D/ labās acs apvidū.

Pēc tam /Persona C/ ar /Persona D/ aizgāja uz dzīvokli /Adrese C/, kur lietoja alkoholiskos dzērienu. Sarunas laikā /Persona D/ pieprasīja /Persona C/, lai viņš atgriež nolaupīto mobilo telefonu, bet /Persona C/, nolūkā paturēt prettiesiski iegūto mobilo telefonu, izdarīja sitienu ar dūri /Persona D/ labās acs apvidū kā rezultātā /Persona D/ nokrita uz zemes. /Persona C/ turpināja izdarīt sitienus ar rokām un kājām pa /Persona D/ ķermeņa daļām, līdz /Persona D/ radās iespēja aizbēgt no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas.

/Persona C/ noziedzīgo darbību rezultātā /Persona D/ tika konstatēti miesas bojājumi: galvas sasitumi ar zemādas asinsizplūdumiem kreisās un labās acs plakstiņos, labās un kreisās auss apvidū, virs kreisajiem deniņiem, ādas nobrāzumiem virs kreisajiem deniņiem. Konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Ar savām darbībām /Persona C/, pielietojot vardarbību, nolaupīja /Persona D/ piederošās kustamās mantas 173,96 *euro* vērtībā.

Tādejādi /Persona C/ izdarīja Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[2] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /Persona C/ sākotnēji sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, atzina daļēji, proti, ka ar cietušo ir kāvies, bet ne nolaupījis mobilo telefonu (*lietas 1.sējuma 87.,88.lapa*), bet cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju 1089, 47 EUR apmērā atzina pilnā apmērā. Lietas iztiesāšanas laikā /Persona C/ savu attieksmi pret viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu mainīja un norādīja, ka savu vainu viņam inkriminētā Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzīst pilnā apmērā (*lietas 2.sējuma 27.lapa*). No liecību sniegšanas tiesas sēdē atteicās.

[3] Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /Persona C/ sākotnēji neatzina savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, bet vēlāk savu attieksmi pret sev izvirzīto apsūdzību mainīja un atzina savu vainu pilnā apmērā, tiesa secina, ka apsūdzētā /Persona C/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176. panta pirmajā daļā un izdarīts /2022. gada 13. martā/ ap plkst. 17.00, pilnībā pierādīta un šo noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarīja tīši ar tiešu nodomu. Ievērojot minēto, pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt, rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, ziņām, kas fiksētas konkrētajā kriminālprocesā agrāk sniegtajās liecībās, ja aizstāvība piekritusi šo liecību izmantošanai un personas, kura tiesas sēdē sniedza liecības, konkrētajā pirmstiesas kriminālprocesā sniegtajām ziņām.

[4] Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pirmstiesas kriminālprocesā savāktiem un iztiesāšanas gaitā kopumā pārbaudītiem pierādījumiem, rakstveida pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar izvirzīto apsūdzību un apsūdzētā versiju savai aizstāvībai, un konkrēti:

[4.1] No cietušā /Persona D/ liecinātā izriet, ka /2022. gada 13. martā/ ap plkst. 17.00 kopā ar /Persona C/ kopīgi lietoja alkoholiskos dzērienus. Pēc precīzi nenoskaidrota laika viņi devās uz cietušā draudzenes mājām /Adrese D/, kad pretī mājai /Adrese E/, pirms gājēju pārejas apsūdzētais pieprasīja viņam, lai iedod viņam piederošo mobilo telefonu Redmi, jo apsūdzētais gribot kādam piezvanīt. Viņš telefonu iedeva, apsūdzētais piezvanīja, bet telefonu viņam atpakaļ neatdeva. Pēc minētā starp cietušo un apsūdzēto izcēlās asāka vārdu apmaiņa un apsūdzētais ar dūri iesita viņam pa seju, trāpot labajā pusē zem acs. Viņš lūdza apsūdzēto, lai viņš nomierinās un atdod viņam atpakaļ telefonu, uz ko saņēma atbildi, ka vēlāk atdos. Pēc tam viņi ieradās /Adrese F/, kur parasti dzīvo apsūdzētais. Tur turpinājuši lietot alkoholiskos dzērienus, bet telefons joprojām atradās pie apsūdzētā. Viņš atkārtoti palūdza apsūdzēto, lai viņš atdod telefonu, kā rezultātā atkārtoti izcēlās konflikts. Strīda laikā uz dzīvokli atnāca cietušā paziņa vārdā /Persona E/, kurš arī tur dzīvo. Strīda uzplūdā apsūdzētais atkārtoti iesita viņam ar dūri pa seju un trāpīja pa kreiso aci, viņš nokrita uz zemes, bet apsūdzētais turpināja viņam sist ar kājām pa seju un pa ķermeni. Kad dzīvoklī ienācis /Persona E/, viņš to visu redzēja un teicis apsūdzētajam: “Ko Tu dari?” Pēc kā apsūdzētais vienu reizi iesitis arī /Persona E/. /Persona E/ palīdzējis cietušajam piecelties un iziet uz ielas, bet apsūdzētais ar telefonu palika dzīvoklī. Pēc notikušā pagāja divas dienas un /2022. gada 15. martā/ /Persona E/, kurš dzīvo kopā ar /Persona C/ atgrieza, viņam viņa telefonu Xiaomi Redmi note 9 bez aizsargmaciņa. Cietušais pats nelūdza /Persona E/, lai viņš viņam atgriež nolaupīto telefonu.

Nopratināts papildus cietušais liecināja, ka konflikta laikā istabā atradās divas sievietes, no kurām vienu sauc /Persona F/. Sievietes redzēja, ka apsūdzētais sita viņam. Savukārt, precizējot pirmā sitiena saņemšanu uz ielas, cietušais liecināja, ka pirmo sitienu viņš no apsūdzētā saņēmis galvas rajonā laikā, kad abi gāja pāri gājēju pārejai /Adrese Z/, bet sitiena iemesls bijis tas, ka sākotnēji viņš atteicies iedot apsūdzētajam savu mobilo telefonu. Laika periodā no /2022. gada 15./ līdz /19. martam/, visticamāk /19. martā/ no 14.00-15.00 cietušais saņēma zvanu no mobilā telefona /Tālrunis A/, kur runāja apsūdzētais. Apsūdzētais atvainojies un teicis, ka neko neatceras, jo bijis stiprā reibumā, agresijas uzplūdā. Lūdza, lai cietušais izņem savu iesniegumu no policijas. Pēc kāda laika cietušais atkārtoti saņēmis zvanu no minētā abonenta numura un tad runājusi sieviete vārdā /Persona F/, kura esot apsūdzētā sieva. /Persona F/ arī lūgusi, lai viņš izņem savu iesniegumu no policijas, lai apsūdzētajam nebūtu problēmu. Par pret viņu vērsto noziedzīgo nodarījumu cietušais pieteica kaitējuma kompensāciju 1089,47 EUR apmērā, kur 89,47 EUR sastāv no materiālā kaitējuma, bet 1000 EUR no morālā kaitējuma.

Tiesas izmeklēšanā cietušais /Persona D/ liecināja, ka viņš uztur pirmstiesas kriminālprocesā sniegtās liecības. Viņš ir izlīdzis ar apsūdzēto, jo tam esot bijis pienācis zināms brīdis. Viņš ir vienojies ar apsūdzēto, ka materiālās pretenzijas atrisinās uz savstarpējās vienošanās pamata, bet pieteikto materiālā un morālā kaitējuma kompensāciju vairs neuztur.

[4.2] No liecinieces /Persona G/ liecinātā izriet, ka viņa strādā Valsts policijā Operatīvās grupas sastāvā un apkalpo visus izsaukumus dežūras laikā. /2022.gada 14.martā/ saņēmusi izsaukumu uz /Adrese G/, kur ieradās un sastapa cietušo. Cietušais paskaidrojis, ka dienu iepriekš, proti, /13.martā/ viņam nodarīti miesas bojājumi un atņemts telefons, proti, izdarīta laupīšana. Cietušais norādījis, ka vainīgā persona dzīvo /Adrese H/. Pārbaudot minēto adresi, tur tika sastapts /Persona H/, kurš paskaidrojis, ka /Persona C/ neatrodas mājās, bet viņa uzvārds vai telefona numurs viņam neesot zināms. Vēl vienu dienu vēlāk, proti, /2022. gada 15. martā/ plkst.6.40 tika atkārtoti pārbaudīta minētā adrese, bet dzīvokļa durvis neviens neatvēra.

[4.3] No liecinieces /Persona I/ liecinātā izriet, ka viņa /2022. gada 27. maijā/ telefoniski aptaujājusi cietušo /Persona D/, kurš viņai liecinājis par kaitējuma kompensācijas apmēriem.

[4.4] No liecinieces /Persona J/ liecībām izriet, ka viņa dzīvo /Adrese C/. Dzīvoklī dzīvo arī /Persona E/. /2022. gada martā/ precīzu datumu viņa neatceras, atradās mājās, kad dzīvoklī ieradās apsūdzētais ar kādu vīrieti. Vēlāk no policijas darbiniekiem uzzinājusi, ka minēto vīrieti sauc /Persona D/. Vīrieši bija alkohola reibumā. Viņa aizgāja uz virtuvi gatavot ēst, kur skaļi skanējusi mūzika, līdz ar ko slikti dzirdējusi, kas notiek istabā. Dzirdējusi, ka /Persona D/ pasūtījis /Persona C/ "uz trīs burtiem". Pēc tam /Persona D/ rupjā tonī teicis, ka ar viņu tā nedrīkst runāt un palūdzis atvainoties. Vēlāk cietušais esot aizgājis prom. Nav redzējusi to kā apsūdzētais sit cietušo, neredzēja vai cietušajam tika nodarīti kādi miesas bojājumi. Nākamajā dienā vai pēc divām dienām cietušais ieradies kopā ar policijas darbiniekiem. Cietušais izskaidrojis, ka apsūdzētais nolaupījis viņa mobilo telefonu. Cietušais ar policijas darbiniekiem pie viņiem telefonu neatrada un aizbrauca prom. Pēc tam /Persona E/ viņai pastāstījis, ka viņš telefonu atradis un to atgriezis cietušajam.

[4.5] No liecinieces /Persona F/ liecībām izriet, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā viņai bija romantiskas attiecības ar apsūdzēto /Persona C/. Viņa reizēm ciemojas pie /Persona E/ /Adrese I/, jo pie /Persona E/ dzīvojot viņas draugs /Persona C/. /2022.gada marta/ sākumā viņa bijusi pie /Persona E/ un pirms ierašanās minētajā dzīvoklī /Persona C/ viņai piezvanījis no cietušā mobilā telefona. Dzīvoklī lietojusi alkoholu. Aizgājusi atpūsties, kad pamodusies, redzējusi, ka istabā atrodas cietušais, apsūdzētais un /Persona E/. Cietušajam bija sasista seja – zilumi zem acīm. Kopā ar cietušo bija apsūdzētais un /Persona E/. Nav redzējusi, ka kāds sita cietušo, neatceras, ka personas būtu strīdējušās. Nākamajā dienā cietušais ieradies dzīvoklī kopā ar policiju, bet apsūdzētais tobrīd slēpies. Policija jautājusi, vai dzīvoklī atrodas cietušā mobilais telefons. Atbildējuši, ka nezin neko par mobilo telefonu. Pēc tam, kad policija ar cietušo aizbraukusi, /Persona E/ vēlāk viņai pastāstījis, ka atradis telefonu un aiznesis to /Persona D/.

[4.6] No liecinieka /Persona E/ liecībām izriet, ka /2022. gada 13. martā/ no rīta lietoja alkoholu kopā ar cietušo pie viņa mājās Saharova ielā, vēlāk viņiem pievienojies arī apsūdzētais. Pēc kāda laika viņš (/Persona E/) aizgājis savās darīšanās. Cietušais ar apsūdzēto arī kaut kur aizgājuši. Apmēram pēc 2 stundām viņš ir atgriezies savās mājās /Adrese J/, kur jau bijuši apsūdzētais ar cietušo un /Persona J/ (/Persona K/). Viņš redzējis kā cietušais ar apsūdzēto strīdas. Skaļi sarunājās. Teicis, ka troksnis nav vajadzīgs, lika viņiem izklīst. Izskatījies, ka viņi tūlīt sāks kauties. Viņš esot izšķīris abus, pēc kā cietušais no dzīvokļa aizskrējis. Nav redzējis, ka kāds kādam sit. Pēc tam visi aizgāja gulēt. Nākamajā dienā apsūdzētais stāstīja, ka dzīvoklī bija ieradies cietušais ar policiju un meklējuši /Persona D/ telefonu. Pēc tā viņi sākuši meklēt telefonu un atraduši to zem ledusskapja bez vāciņa. Apsūdzētais teicis, lai viņš aiznes telefonu cietušajam. Viņš tā arī izdarīja. Par to, ka apsūdzētais piekāvis cietušo uzzinājis no policijas. Kad telefona aiznesis cietušajam, tad cietušais piedāvājis iedzert, bet viņš atteicies un aizbraucis prom.

[4.7] No apsūdzētā /Persona C/ pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām aizturētā statusā izriet, ka viņš noziedzīgā izdarīšanas dienā lietoja alkoholu kopā ar /Persona E/ un cietušo. Viņš uz ielas lūdzis cietušajam, lai viņš iedod savu telefonu piezvanīt, jo viņa telefons bija izlādējis. Pēc tam esot atdevis telefonu atpakaļ cietušajam. Dzīvoklī /Adrese J/ viņam ar /Persona D/ bija konflikts un viņš /Persona D/ iesitis pa seju. Pēc konflikta cietušais aizskrējis no dzīvokļa. Nākamajā dienā cietušais kopā ar policijas darbiniekiem bija atnācis uz minēto dzīvokli.

Viņš pats tobrīd slēpies dzīvoklī, bet dzirdējis, ka /Persona D/ saka, kur ir /Persona C/, lai viņš atdod telefonu. Savukārt /Persona F/ atbildējusi, ka viņš it kā esot aizgājis uz veikalu un viņi nezina ne par kādu telefonu. Pēc tam cietušais un policija aizgājuši, bet viņš ar pārējiem meklējis dzīvoklī telefonu un viņš to atradis istabā zem krēsla un to redzējusi /Persona F/, bet nākamajā dienā /Persona E/ cietušajam aiznesis telefonu.

No apsūdzētā /Persona C/ aizdomās turētā statusā sniegtajām liecībām izriet, ka proti, ka savu vainu viņam inkriminētajā nodarījumā atzīst. Aizturētā statusā sniegtās liecības vēlas papildināt, proti, ka tad kad ar cietušo atradies ārā uz ielas un cietušais viņam iedevis telefonu viņš to neatdeva atpakaļ, lai gan cietušais to lūdza. Viņš cietušajam teicis, ka atdos to, kad aizies uz dzīvokli pie /Persona E/. Pēc tam cietušais verbāli apvainojis viņu, tāpēc gribējis viņu pārmācīt. Dzīvoklī vairākas reizes cietušais esot prasījis telefonu, bet viņš to kaut kur nolicis, kur tieši nolicis neatceras. Viņš negrasījās atdot cietušajam telefonu. Dzīvoklī esot divas reizes iesitis cietušajam pa seju ar dūri. Notikumus atceras neskaidri, jo bijis alkohola reibumā. Kur palicis cietušā mobilā telefona vāciņš, viņš nezinot.

[4.8] No /2022. gada 14. marta/ apskates protokola izriet, kur apskatīta notikuma vieta /Adrese K/, kur cietušajam paņemts telefons (*lietas 1.sējuma 4.,5.lapa*);

[4.9] No /2022. gada 16. marta/ protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām un tā pielikuma izriet, ka cietušais atpazīst /Persona C/ kā personu, kas viņam nolaupīja mobilo telefonu /2022. gada 13. martā/ (*lietas 1.sējuma 14., 15.lapa)*;

[4.10] No /2022. gada 29. marta/ protokola par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām un tā pielikuma izriet, ka liecinieks /Persona E/ atpazina /Persona C/ kā personu, kura dzīvo kopā ar viņu un par kuru viņš sniedza liecības (*lietas 1.sējuma 32., 33.lap);*

[4.11] No /2022. gada 14. aprīļa/ Dzīvas personas tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinuma Nr. 1779-2022 izriet, ka cietušajam /Persona D/ ir nodarīti šādi miesas bojājumi: galvas sasitumi ar zemādas asinsizplūdumiem kreisās un labās acs plakstiņos, labās un kreisās auss apvidū, virs kreisajiem deniņiem, ādas nobrāzumiem virs kreisajiem deniņiem, kas pieskaitāmi pie maznozīmīgiem miesas bojājumiem. Miesas bojājumi varēja rasties /2022. gada 13. martā/ cietu - trulu priekšmetu iedarbības rezultātā pie lēmumā un apsekojumā norādītajiem apstākļiem. Minētie miesas bojājumi cietušajam nevarēja rasties viena kritiena rezultātā krītot no sava augstuma (*lietas 1.sējuma 18.lapa*);

[4.12] No /2022. gada 29. marta/ apskates protokola izriet, ka apskatīts nolaupītais priekšmets – mobilais telefons Xiaomi Redmi Note 9 (*lietas 1.sējuma 19.-21.lapa)*;

[4.13] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ķengaraga iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākā inspektora /Persona L/ /2022.gada 4.aprīļa/ dienesta ziņojumā fiksētajām liecībām apstiprinās, ka viņš veicis mobilā telefona sakaru komersanta sniegto atbilžu analīzi, par ko sastādīts minētais ziņojums. Ziņojuma saturs apstiprina faktu, ka nolaupītais mobilais telefons atradās noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas apkaimē (*lietas 1.sējuma 48.lapa*);

[4.14] Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ķengaraga iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas vecākā inspektora /Persona L/ /2022.gada 17.maija/ dienesta ziņojumā fiksētajām liecībām apstiprinās, ka viņš veicis mobilā telefona sakaru komersanta sniegto atbilžu analīzi, par ko sastādīts minētais ziņojums. Ziņojuma saturs apstiprina faktu, ka pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, proti, /2022.gada 18.martā/ apsūdzētais zvanīja cietušajam, kā agrāk liecināja cietušais, proti, par to ka viņa ar apsūdzēto telefona sarunas saturs bijis par iesnieguma izņemšanu no policijas (*lietas 1.sējuma 49.lapa)*.

[5] Ievērojot minēto, lietā esošie pierādījumi to kopumā un savstarpējā sakarībā apstiprina to, ka noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā un kas izdarīts /2022.gada 13.martā/ ap plkst.17.00, izdarīja tieši /Persona C/. Izvērtējot visus iegūtos pierādījumus, secināms, ka tie ir savstarpēji papildinoši, tajos nav nenoskaidrotu pretrunu – cietušā un liecinieku liecības ir ticamas un tās papildina citi lietā esošie pierādījumi. Ne cietušajam, ne lieciniekiem nav nekāda pamata sniegt nepatiesas liecības, aprunājot apsūdzēto. Turklāt pirms liecību sniegšanas, ka viņi tika brīdināti par apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu. Bez tam,

laupīšanas faktu, proti, ka viņš ir izdarījis viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, viņam izvirzītajā apsūdzībā norādītajos apstākļos nolaupot cietušajam mobilo telefonu Xiaomi Redmi Note 9, tiesas izmeklēšanā atzina arī pats apsūdzētais /Persona C/. Līdz ar to ir izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, un ka šo noziegumu izdarīja tieši /Persona C/.

[9] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta otro daļu, kriminālprocesā ir pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta pirmajā daļā noteikto, kriminālprocesa laikā iegūtās ziņas par faktiem ir pieļaujams izmantot kā pierādījumus, ja tās iegūtas un procesuāli nostiprinātas šajā likumā noteiktajā kārtībā. Praksē un juridiskajā literatūrā ar pierādījumu pieļaujamību saprot pierādījumu procesuālo kvalitāti. Tieši pierādījumu pieļaujamības pazīme ir tā, kas var izraisīt loģiski attiecināmu ziņu izmantošanas neiespējamību pierādīšanā. Ja ziņu par faktiem iegūšanā pārkāptas likuma prasības, to izmantošanas iespēja pierādīšanā atkarīga no pieļautā pārkāpuma ietekmes uz iegūto ziņu ticamību.

Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, kas iegūti procesuālo darbību rezultātā, tiesa pārkāpumus procesuālo dokumentu sastādīšanā un iegūto ziņu fiksēšanā nekonstatē, līdz ar to, tiesas ieskatā, minētie pierādījumi atzīstami par pieļaujamiem un līdz ar to ticamiem un attiecināmiem uz pierādīšanas priekšmetu šajā lietā.

Noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija ir pilnīgas atbilstības konstatēšana starp nodarījuma faktiskajām pazīmēm un Krimināllikuma normā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm (*sk. /U.Krastiņš/. Noziedzīgs nodarījums – Rīga: /Tiesu namu aģentūra/, /2000/, 26.lpp., 27.lpp.*). Tikai tajā gadījumā, ja noziedzīgā nodarījuma faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, kas paredzēti Krimināllikumā, ir pamats atzīt, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums, un to pareizi kvalificēt. Tādējādi, lai pareizi kvalificētu konkrēto noziedzīgo nodarījumu, vispirms ir jānoskaidro šī noziedzīgā nodarījuma faktiskie apstākļi, jo īpaši tie, kuriem ir nozīme noziedzīgā nodarījuma kvalificēšanā. Tās ir pazīmes, kas raksturo konkrētā noziedzīgā nodarījuma obligātos četrus elementus – noziedzīgā nodarījuma objektu, objektīvo pusi, subjektu un subjektīvo pusi (*sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta /2013.gada 14.maija/ lēmums lietā Nr. SKK-39/2013*).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 126.panta ceturto daļu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību saistībā ar nodarījuma izmeklēšanu, ir pienākums norādīt uz apstākļiem, kas izslēdz kriminālatbildību, kā arī uz alibi, ja vien šādas ziņas jau nav iegūtas izmeklēšanā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 131.panta trešajai daļai, ja personai šajā likumā noteiktajos gadījumos bija tiesības atteikties sniegt liecību un persona par to bija informēta, bet šo liecību tomēr sniedza, tad šī liecība vērtējama kā pierādījums.

Apsūdzētais, tiesas izmeklēšanā, paužot attieksmi pret viņam celto apsūdzību, ir atzinis savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā. Bez /Persona C/ savas vainas atzīšanas, apsūdzētā vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, ka paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, pierāda iepriekš minēto liecinieku un cietušā liecības, kā arī pārējie lietā esošie rakstveida pierādījumi to kopumā un savstarpējā saistībā.

[9.1] Noziedzīgā nodarījuma objekts gan ir cietušā aizskartās mantiskās intereses, jo apsūdzētais nolaupīja cietušajam mobilo telefonu “Xiaomi Redmi Note 9” 168,96 EUR vērtībā ar mobilā telefona vāciņu 5 EUR vērtībā, gan arī cietušā aizskartās veselības intereses, jo noziedzīgā nodarījuma rezultātā apsūdzētā pielietotās vardarbības rezultātā cietušajam tika veikti miesas bojājumi: galvas sasitumi ar zemādas asinsizplūdumiem kreisās un labās acs plakstiņos, labās un kreisās auss apvidū, virs kreisajiem deniņiem, ādas nobrāzumiem virs kreisajiem deniņiem. Konstatētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

[9.2] Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse izpaužas kā svešas kustamas mantas nolaupīšana, ja tā saistīta ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu (laupīšana).

Laupīšanā uzbrukums cietušajam – vardarbība vai tās piedraudējums – ir mantas prettiesiskas iegūšanas līdzeklis.

Laupīšana ir materiāla sastāva noziegums un laupīšana ir pabeigta ar brīdi, kad vainīgais pret cietušo pielietotās vardarbības vai vardarbības piedraudējuma rezultātā prettiesiski ieguvis svešu mantu [..] (*sk. /U.Krastiņš/, /V.Liholaja/, /D.Hamkova/. Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIIXXV nodaļa). Trešais papildinātais izdevums,- Rīga : /Tiesu namu aģentūra/, /2023/, (46. lpp.*).

No cietušā liecinātā, izriet, ka pēc tam, kad viņš apsūdzētajam bija atteicis iedot savu telefonu, apsūdzētais pēkšņi, tīši pielietoja fizisku spēku, izdarot sitienu ar dūri pa cietušā galvu. Pielietotās vardarbības rezultātā cietušais /Persona D/ iedeva /Persona C/ savu mobilo telefonu, kuru apsūdzētais viņam neatgrieza, neskatoties uz vairākkārtējiem cietušā lūgumiem. Atbilstoši apsūdzētā liecinātajam, viņš cietušajam telefonu negrasījās atdot, jo gribējis cietušo pārmācīt.

[9.3] No subjektīvās puses Krimināllikuma 176.pantā pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir tīšs nodarījums, kuru raksturo tiešs nodoms, jo vainīgais apzinās savas rīcības kaitīgumu, paredz, ka ar laupīšanu cietušajam nodarīs zaudējumus.

[9.4] Lietā nav strīda par to, ka apsūdzētais /Persona C/ atbilst Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā noteiktajam subjektam, jo ir konstatēts, ka apsūdzētais ir fiziska un pieskaitāma persona, kura uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienu sasniegusi četrpadsmit gadu vecumu.

[9.5] Ievērojot minēto, tiesa konstatē visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai apsūdzētā darbības kvalificētu pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas, proti, ka apsūdzētais), /2022.gada 13.martā/ ap plkst.17.00 izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību, (laupīšanu). Līdz ar to tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 176.panta pirmās daļas.

[10] Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un, nosakot sodu un tā mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem, tiesa ņem vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

[10.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu noziedzīgai nodarījums, kas paredzēti Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā – klasificējams kā smags noziegums. Atbilstoši Krimināllikuma 9.pantam atzīstams, kas noziedzīgais nodarījums izdarīts ar tiešu nodomu.

Novērtējot apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa ņem vērā, ka noziedzīgā nodarījuma rezultātā tika aizskartas /Persona D/ veselība, ar ko saprot organisma dabisko stāvokli, ķermeņa orgāni un audu normālu funkcionēšanu, intereses, kā arī /Persona D/ īpašuma intereses.

[10.2] Par apsūdzētā personību noskaidrots, ka viņš dzimis /Datums W/, ir deklarētā dzīves vieta, neprecējies, dzīvo nereģistrētā kopdzīvē, apgādībā nepilngadīgu bērnu nav, pēc paša vārdiem civilsieva ir grūtniecības stāvoklī un viņu kopīgais bērns dzimšot pēc trīs mēnešiem, ieguvis 8 klašu izglītību, oficiālu darbu nestrādā, pēc paša vārdiem pirms apcietinājuma neoficiāli ir strādājis celtniecībā ar vidējo izpeļņu ap 1800 – 2000 EUR mēnesī. Veselība esot laba. Atkarību neesot. Iepriekš 11 reizes sodīts, tai skaitā vienu reizi arī par Krimināllikuma 176.panta ceturtajā daļā paredzēto noziegumu, pēdējās reizes sodīts:

- ar Rīgas Austrumu prokuratūras prokurora /2023.gada 11.aprīļa/ priekšrakstu par sodu par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar sabiedrisko darbu uz 120 stundām. Priekšraksts par sodu stājies spēkā /2023.gada 24.aprīlī/. Ar Rīgas pilsētas tiesas /2023.gada 13.decembra/ lēmumu Rīgas Austrumu prokuratūras prokurora /2023.gada 11.aprīļa/ priekšrakstā par sodu noteiktais neizciestais sabiedriskais darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 25 dienām. Lēmums stājies spēkā /2023.gada 29.decembrī/;

- ar Rīgas rajona tiesas /2021.gada 6.oktobra/ spriedumu par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, sodam daļēji pieskaitot neizciesto sodu pēc Rīgas rajona tiesas /2021.gada 6.janvāra/ sprieduma, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 gadiem. Spriedums stājies spēkā /2021.gada 26.oktobrī/. Aizturēts brīvības atņemšanas soda izciešanai /2022.gada 30.martā/, bet atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas /2022.gada 29.augustā/;

- ar Rīgas rajona tiesas /2021.gada 6.janvāra/ spriedumu par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, daļēji pieskaitot sodus, kas noteikti ar Rīgas rajona tiesas /2020.gada 9.janvāra/ spriedumu, kas grozīts ar Rīgas apgabaltiesas /19.maija/ spriedumu, un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas /2020.gada 4.februāra/ spriedumu, galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu 1 mēnesi, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 3 gadiem 6 mēnešiem 16 dienām. Spriedums stājies spēkā /2021.gada 26.janvārī/. Atbrīvots pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas /2021.gada 13.maijā/.

Secināms, ka apsūdzēto no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas nav spējuši atturēt iepriekš piespriestie sodi, tostarp gan sabiedriskā darba soda veidā, gan brīvības atņemšanas. /Persona C/ piekopj dzīvesveidu, kas ir pretējs normālam sabiedrības dzīvesveidam, proti, ignorē vispārpieņemtus likumus, morāles normas. Vēršoties pret citas personas mantiskām un veselības interesēm, klaji ignorē sabiedrības un citu personu intereses. Iepriekš noteiktie sodi nav sasnieguši Krimināllikuma 35. pantā definētos ģenerālās un speciālās prevencijas uzdevumus, jo apsūdzētais izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu nedzēstas sodāmības un neizciesta soda laikā. Minētais liecina par apsūdzētā nespēju ievērot likumus, par apsūdzētā noziedzīgo tieksmju stabilitāti, kas savukārt norāda uz viņa paaugstinātu sabiedrisko bīstamību.

[10.3] Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem apstākļiem tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu uzskata par iespējamu atzīt vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, kā arī to, ka apsūdzētais ir noslēdzis ar cietušo izlīgumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmā daļas 1.punktu par apsūdzētā /Persona C/ atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīgajam nodarījumam atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo apsūdzētais pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija sodīts ar Rīgas rajona tiesas /2021.gada 6.janvāra/ spriedumu, kas bija stājies spēkā. Turklāt noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarīja neizciesta soda laikā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē. To, ka /Persona C/ noziedzīgā nodarījuma laikā bija alkohola ietekmē pierāda, gan cietušā, gan liecinieka /Persona E/ liecības, gan arī paša apsūdzētā liecinātais, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienā, tai skaitā, pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, viņš lietoja alkoholu kopā ar /Persona E/ un cietušo.

[10.4] Novērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un ar to radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, pausto attieksmi pret izdarīto, tiesa atzīst, ka apsūdzētais /Persona C/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem.

Ņemot vērā, ka kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā netika iegūtas ziņas par faktiem, kas liecinātu par /Persona C/ piederošu mantu, kura būtu konfiscējama, papildsods – mantas konfiskācija par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, kas paredzēti Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, nav piemērojams.

Tiesas ieskatā noteiktais sods uzskatāms par individualizētu un humānu, kā arī tieši šāds sods veicinās arī soda prevencijas uzdevuma izpildi. Tiesa cer, ka izciešot ar šo spriedumu piespriesto sodu, apsūdzētais vairs neizdarīs likumpārkāpumus. Tiesas ieskatā apsūdzētajam, izciešot brīvības atņemšanas sodu, nepieciešams pārdomāt savas darbības un nostiprināt savā apziņā pārliecību, ka savas vēlmes nedrīkst tikt realizētas, izdarot noziedzīgus nodarījumus.

[10.5] Atbilstoši Krimināllikuma 50.panta pirmajai daļai, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, vai prokurors, sastādot priekšrakstu par sodu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Šī panta trešā daļa noteic, ka, ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Savukārt Krimināllikuma 50.panta piektā daļa paredz, ka tādā pašā kārtībā tiesa nosaka sodu, ja pēc sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās pirmajā lietā. Šajā gadījumā soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma vai prokurora priekšraksta par sodu.

Šajā kriminālprocesā konstatēto noziedzīgo nodarījumu /Persona C/ ir izdarījis pirms bija stājies spēkā ar Rīgas Austrumu prokuratūras prokurora /2023.gada 11.aprīļa/ priekšraksts par sodu, ar kuru /Persona C/ sodīts par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar sabiedrisko darbu uz 120 stundām. Ievērojot minēto /Persona C/ sods nosakāms pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ņemot vērā arī Rīgas pilsētas tiesas /2023.gada 13.decembra/ lēmumu, ar kuru Rīgas Austrumu prokuratūras prokurora /2023.gada 11.aprīļa/ priekšrakstā par sodu noteiktais neizciestais sabiedriskais darbs aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 25 dienām.

Lemjot jautājumu par to, kāds soda noteikšanas princips par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem būtu piemērojams un kādā apmērā būtu nosakāms sods par visiem noziedzīgiem nodarījumiem, tiesa, ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu.

Izvērtējot minēto, tiesa atzīst, lai nodrošinātu apsūdzētā sodīšanu par visiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un sekmētu kriminālsoda mērķa sasniegšanu pie soda noteikšanas par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem /Persona C/ piemērojams daļējs sodu saskaitīšanas princips, uzskatot, ka šāds sods sasniegs likumā paredzēto soda mērķi.

Arī /2008.gada 1.jūlija/ Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā “Sodu piemērošanas politika” ir norādīts, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos. Tiesa īpašus apstākļus nekonstatē, un uz tādiem nenorādīja arī procesa dalībnieki. Turklāt, šajā kriminālprocesā /Persona C/ ir izdarījis smagu noziegumu, līdz ar to vieglākā soda ietveršana smagākajā nav piemērojama atbilstoši Krimināllikuma 50.panta trešajai daļai. Ievērojot minēto, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības /Persona P/, daļēji saskaitot šajā spriedumā noteikto sodu ar sodu, kas noteikts ar Rīgas Austrumu prokuratūras /2023.gada 11.aprīļa/ prokurora priekšrakstu par sodu un kas aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu ar Rīgas pilsētas tiesas /2023.gada 13.decembra/ lēmumu, un /Persona C/ sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

[10.6] Šajā kriminālprocesā konstatēto noziedzīgo nodarījumu /Persona C/ izdarīja neizcieta soda laikā, kas viņam bija noteikts ar Rīgas rajona tiesas /2021.gada 6.oktobra/ spriedumu, ar kuru viņam bija noteikts galīgais

sods – brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 6 gadiem. Šajā spriedumā noteikto brīvības atņemšanas sodu apsūdzētais ir izcietis /2022.gada 29.augustā/ un ir uzsācis papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 6 gadiem – izciešana. Minētā papildsoda izciešana ir pārtraukusies /2023.gada 26.novembrī/, kad /Persona C/ ir apcietināts šajā kriminālprocesā. Ievērojot minēto, ar Rīgas rajona tiesas /2021.gada 6.oktobra/ spriedumu noteiktā papildsoda izciestā daļa /Persona C/ atbilst 1 gadam, 2 mēnešiem un 29 dienām, bet papildsoda neizciestā daļa ir 4 gadi 9 mēneši un 1 diena. Līdz ar to /Persona C/ ir nosakāms galīgais sods saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu pēc spriedumu kopības.

Ņemot vērā, ka /Persona C/ vairākkārtīgi ir sodīts par papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – par noziedzīgiem nodarījumiem pret satiksmes drošību, tiesa atzīt, ka nosakot galīgo sodu piemērojams pilnīgas sodu saskaitīšanas princips.

Ņemot vērā minēto, saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu galīgais sods nosakāms pēc spriedumu kopības, šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā pieskaitot papildsodu, kas nav izciests pēc Rīgas rajona tiesas /2021.gada 6.oktobra/ sprieduma, un /Persona C/ galīgais sods nosakāms – brīvības atņemšana uz 7 mēnešiem 15 dienām, atņemot transportlīdzekļa tiesības uz 4 gadiem 9 mēnešiem 1 dienu.

[11] Šajā kriminālprocesā /Persona C/ aizturēts /2022.gda 29.martā/ plkst.07.35, bet atbrīvots pēc aizturēšanas /2022.gada 30.martā/ plkst.12.00 un viņam piemēroti drošības līdzekļi – dzīves vietas maiņas paziņošana un aizliegums tuvoties noteiktai personai un vietai. Ar /2023.gada 31.oktobra/ Rīgas pilsētas tiesas lēmumu viņam piemērotais drošības līdzeklis – dzīves vietas maiņas paziņošana – grozīts uz apcietinājumu un viņš aizturēts lēmuma izpildei /2023.gada 26.novembrī/ un līdz šim brīdim atrodas Rīgas Centrālcietumā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu apcietinājumu tiesa ieskaita soda laikā, vienu apcietinājuma dienu rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu. Aizturēšanu tiesa ieskaita soda laikā, aizturēšanu līdz divdesmit četrām stundām rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu. Soda laikā netiek ieskaitīts tāds apcietinājums, kas laika ziņā sakrīt ar brīvības atņemšanas soda izciešanu par citu noziedzīgu nodarījumu.

Atbilstoši Sodu reģistrā esošajai informācijai Rīgas pilsētas tiesas /2023.gada 13.decembra/ lēmumā noteiktais soda termiņš - īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 25 dienas – beidzās /2024.gada 8.janvārī/.

Ņemot vērā minēto, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt pilnībā izciesto sodu pēc Rīgas Austrumu prokuratūras /2023.gada 11.aprīļa/ prokurora priekšraksta par sodu, kas aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu ar Rīgas pilsētas tiesas /2023.gada 13.decembra/ lēmumu, kā arī aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku šajā kriminālprocesā, proti laiku no /2022.gada 29.marta/ plkst.07.35 līdz /2022.gada 30.martam/ plkst.12.00, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, un no /2023.gada 26.novembra/ līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

/Persona C/ piemērotais drošības līdzekli – apcietinājums – turpināms līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim, bet piemērotais drošības līdzeklis – aizliegums tuvoties noteiktai personai un vietai – atceļams.

[12] Cietušais /Persona D/ pirmstiesas kriminālprocesā bija pieteicis morālā kaitējuma kompensāciju 1000 EUR apmērā un materiālā kaitējuma kompensāciju 89,47 EUR apmērā. Nopratināts tiesas zālē cietušais liecināja, ka viņam nav materiālu pretenziju pret /Persona C/, jo viņi ir noslēguši mutisku izlīgumu, tādējādi veicot samierināšanās procesu un ka viņš vairs neuztur pieteikto materiālā un morālā kaitējuma kompensāciju.

[12.1] Tiesas sēdē pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētā aizstāvību nodrošināja zvērināts advokāts /J.Daukulis/, kuram no valsts līdzekļiem izmaksājama atlīdzība 266,20 EUR. Ievērojot minēto, tiesa konstatē procesuālos, izdevumus 266,20 EUR apmērā par zvērinātu advokātu veikto darbu kriminālprocesā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu piedzenama valsts labā no /Persona C/, procesuālo izdevumu samaksas labprātīgai izpildei nosakot 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[12.3] Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 135.panta otro daļu un 374.pantu lietiskos pierādījumi – 2 CD diski, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – uzskatāmi par dokumentiem un atstājami glabāšanā pie krimināllietas materiāliem.

Apsūdzētā mantai nav uzlikts arests.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 523., 524., 527., 528., 529. un 530. pantu, tiesa

nosprieda

/Persona C/, personas kods /Personas kods A/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta pirmajā daļā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, šajā spriedumā noteikto sodu daļēji saskaitot ar Rīgas Austrumu prokuratūras /2023.gada 11.aprīļa/ prokurora priekšrakstā par sodu noteikto sodu, kas aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu ar Rīgas pilsētas tiesas /2023.gada 13.decembra/ lēmumu, un /Persona C/ sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu galīgo sodu noteikt pēc spriedumu kopības, šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnībā pieskaitot papildsodu, kas nav izciests pēc Rīgas rajona tiesas /2021.gada 6.oktobra/ sprieduma, un /Persona C/ galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa tiesības uz 4 (četriem) gadiem 9 (deviņiem) mēnešiem 1 (vienu) dienu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt pilnībā izciesto sodu pēc Rīgas Austrumu prokuratūras /2023.gada 11.aprīļa/ prokurora priekšraksta par sodu, kas aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu ar Rīgas pilsētas tiesas /2023.gada 13.decembra/ lēmumu, kā arī aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku šajā kriminālprocesā, proti laiku no /2022.gada 29.marta/ plkst.07.35 līdz /2022.gada 30.martam/ plkst.12.00, kas atbilst 2 (divām) brīvības atņemšanas dienām, un no /2023.gada 26.novembra/ līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

/Persona C/, personas kods /Personas kods A/, piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim, bet piemēroto drošības līdzekli aizliegumu tuvoties noteiktai personai un vietai – atcelt.

Piedzīt no /Persona C/, personas kods /Personas kods A/, valsts labā procesuālos izdevumus par aizstāvja darbu šajā kriminālprocesā 266,20 EUR (divi simti sešdesmit seši *euro* un 20 centi) apmērā, nosakot 30 dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr. 90001672316 Valsts kases kontā Nr. /IBAN A/, maksājuma mērķis: /Persona C/, personas kods /Personas kods A/, par aizstāvja darbu kriminālprocesā Nr.11089026222/K77-0187-24/70, maksājuma veikšanas faktu apliecinošu dokumentu iesniedzot tiesā.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 135.panta otro daļu un 374.pantu lietiskos pierādījumus – 2 (divus) CD diskus, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – uzskatīt par dokumentiem un atstāt glabāšanā pie krimināllietas materiāliem.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu. Pēc lūguma iesniegšanas termiņa beigām, ja saņemts lūgums par pilna sprieduma sagatavošanu, tiesa pilnu spriedumu sagatavo 14 (četrpadsmit) dienu laikā, paziņojot tā pieejamības datumu.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā (/Lomonosova ielā 10, Rīgā/).

Pilns spriedums pieejams /2024.gada 20.februārī/.

Tiesnese V.Rūsiņa

DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU